

кулиха се по стълбата на ложите и шапката му, а след тях и самия Петрушко заедно с торбата. А отгоре децата викаха, крещеха, смееха се. Няколко от тях се спуснаха като малки козлета подир момчето. Дигна се ужасен шум. И когато Петрушко смаен надигна очи, видя, че до него стояха няколко учители.

Петрушко се опомни набързо. Той оставил на ложите си и торбата, грабна само шапката си, като луд избяга из училището и се спусна по улицата. След него викаха, но той не чуваше; бягаше и бягаше, по-тататжк и по-нататжк. Той се блъскаше в хората, които срещаше и без брой клетви се сипеша по него.

Неколцина души се спуснаха да го уловят; децата викаха по него. Но колкото повече викаха по него, толкова по-силно бягаше то. Най-после един стражар го улови за ръката. Той го пипна здраво. Петрушко трябваше да отговоря.

„Какво е направил?“ „Какво е направил?“ „Зашо бяга така?“ „Зашо е без обуща?“ питаха на събрали се около му хора. А Петрушко викаше само: „У дома, у дома!“

„Петрушко, какво правиш тук?“ зачу той познат глас. Това беше Андрешко, който спря колата. Той позна Петрушка по шапката.

„Искам да си ида у дома!“ викаше Петрушко. „У дома!“

Но стражара не го пушаше така лесно. Петрушко трябваше да разправи, какво е направил и той, задавен от рев, разказа всичко, което беше преживял. Тогава всички почнаха да се смеят. Андрешко се превиваше от смях, смееше се и стражаря, който подигна Петрушка, да се покачи на колата.

VI.

Додето колата минаваше през града, той нито мръдна, нидо продума думица. Едва когато излязоха на полето, той огледа наоколо си и видя в жгъла на колата смазаната баничка. Той я грабна и лакомо заяде. И как му се ослади!

Колата вървеше по селския път, и през цялото време Андрешко мълчеше, както винаги. Петрушко пак заспа. Когато дойдоха в село, Андрешко го смушна и извика: „Пристигнахме!“ Петрушко отвори очи. Колата минаваше през селото. Няколко деца го видяха и се развикаха: „Петрушко иде, Петрушко се връща!“ И този вик се разнесе по цялото село. Зачуха майка му и леля му, и излязоха из къщи; наизскочаха отвън и сядседите, да научат, защо Петрушко се връща.